

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D. v právní věci žalobce: **B. Č.**, nar., bytem, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 10. 2015, č.j. X, ve věci invalidního důchodu,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou nejprve k Okresnímu soudu v Jihlavě žalobce brojil proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 10. 2015, č.j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla námitky proti svému prvostupňovému rozhodnutí ze dne 29. 5. 2015, č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto prvostupňovým rozhodnutím byl žalobci odňat invalidní důchod podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“), přičemž podkladem tohoto rozhodnutí byl posudek Okresní správy sociálního zabezpečení Jihlava (dále jen „OSSZ Jihlava“) ze dne 18. 5. 2015, podle něhož žalobce nebyl invalidní, neboť jeho pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 10 %. V tomto posudku byla konstatována stabilizace a zlepšení zdravotního stavu po fraktuře kostí dolní končetin.

V odůvodnění **napadeného rozhodnutí** o námitkách žalovaná uvedla, že nechala vypracovat nový posudek o invaliditě ze dne 7. 10. 2015, jímž bylo zjištěno, že žalobce již není invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 ZDP, neboť pokles jeho pracovní schopnosti činil pouze 30 %. Žalobce nebyl jednání přítomen (omluvil se). Rozhodující příčinou dlouhodobě

nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. (postižení svalové a kosterní soustavy), oddílu E (dorzopatie a spondylopatie), položce 1 (bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének), písm. b s lehkým funkčním postižením (postižení zpravidla více úseků páteře, polytopní blokády s omezením pohyblivosti, svalové dysbalance, porucha statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervu) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti byla vzhledem na rozsah postižení stanovena na horní hranici procentního rozmezí, tzn. 20 %. S ohledem zejm. na další postižení levé dolní končetiny a také na profesi žalobce byla horní hranice navýšena o dalších 10 %, takže celkově činí pokles pracovní schopnosti 30 %. Nejednalo se tedy o invaliditu prvního stupně. U žalobce je udáván stav po zlomenině hlezna a levé holenní kosti (tibie) v listopadu 2013 s komplikovaným a prolongovaným hojením. Zlomenina se zhojila pakloubem, v říjnu 2014 byla provedena rekonstrukční operace pakloubu levé tibie. Nález je již stacionární, kontrola traumatologem proběhla až po šesti měsících, a to v říjnu 2015, přičemž kov byl ponechán in situ. Zdravotní stav žalobce je tedy z pohledu postižení levé dolní končetiny zlepšen, stabilizován a toho času již neodpovídá podmínkám pro přiznání invalidity s poklesem pracovní schopnosti maximálně v míře 10 procent. Pakloub již není přítomen. V popředí tak dominují vertebrogenní algický syndrom páteře a pravé kyčle degenerativní etiologie. Dále se posudek zabývá ortopedickým postižením, které dokládá bolestivost hlezna vpravo (artróza těžkého stupně), jakož i artróza pravé kyčle. Neurologicky je žalobce sledován pro chronické bolesti krční a bederní páteře, špatně chodí i díky kloubním změnám, chůze je možná pouze o dvou holích. Nyní je vyšetřován na traumatologii pro nový úraz levého hlezna. S ohledem na neurologická vyšetření se jeví toho času jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého stavu žalobce postižení páteře. Jedná se o bolestivý páteřní syndrom, ovšem bez poškození nervu. Jsou však přítomny projevy občasného kořenového dráždění a lehký neurologický nález. Z tohoto důvodu lze stav posudkově hodnotit maximálně jako bolestivý páteřní syndrom s lehkým funkčním postižením a poklesem pracovní schopnosti ve výši 20 procent. Na základě uvedeného posouzení lékař žalované potvrdil, neboť oduznání invalidity bylo potvrzeno i v námitkovém řízení. K námitkám žalobce žalovaná sdělila, že finanční a rodinná situace nejsou hodnotící posudková kritéria. V posudkovém hodnocení se hodnotí funkční postižení orgánu nebo systému. Důvodem k trvání invalidity nemohou být pouze subjektivní pocity a úvahy účastníků řízení, nýbrž posudková rozvaha vycházející z objektivně zjištěného zdravotního stavu. Jelikož pokles pracovní schopnosti žalobce činil pouze 30 %, byly námitky zamítnuty a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

V **žalobě** ze dne 27. 10. 2015 a jejich doplněních ze dne 15. 1. 2016, a ze dne 22. 2. 2016 žalobce uvedl, že mu byl invalidní důchod odňat po půlroční době. Dne 7. 11. 2015 žalobce utrpěl vážný úraz pádem cca z osmimetrové výšky (tříštvrtá fraktura bérce vlevo a pately vpravo), jehož následky si zřejmě ponese celý život. Dále při operativním zákroku pánevního štěpu mu byl narušen nerv, který zapříčiňuje bolesti a pálení v oblasti třísel. Trvá dlouhodobá bolest pravé kyčle, krční páteře a dlouholetá nespavost, žalobce užívá i léky na bolest. Bydlí u rodičů, sám si nenakoupí a je odkázán na dopravu v rámci rodiny. Trpí silnými bolestmi, které kompenzuje léky působícími jen na krátkou dobu. Žalobce přiložil i ambulantní kartu z Nemocnice Jihlava (MUDr. P. K. ze dne 13. 10. 2015).

Ve **vyjádření k žalobě** žalovaná uvedla, že je přesvědčena o objektivitě a správnosti posudků o invaliditě žalobce vypracovaných ve správním řízení. Odkázala na odůvodnění

napadeného rozhodnutí a navrhla provedení důkazu posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“).

Krajský soud v rámci tohoto řízení vyžádal spis Okresního soudu v Jihlavě sp. zn. 8 Nc 3922/2015, z něhož zjistil, že žaloba ze dne 27. 10. 2015 byla podána u tohoto soudu, který ovšem toto podání bez dalšího založil. Krajský soud shledal, že žaloba byla podána včas, a proto požádal PK MPSV, pracoviště v Brně o vypracování posudku o invaliditě žalobce.

PK MPSV, pracoviště v Brně vypracovala **posudek o invaliditě** ze dne 22. 3. 2017, přičemž byla složena z předsedy komise a dalšího lékaře s odborností neurologie a tajemníka komise. Žalobce se jednání komise nezúčastnil, přičemž výslovně požádal o projednání v nepřítomnosti a zaslal své vyjádření písemně. Podkladem posudku tak byla zdravotnická dokumentace zahrnující i lékařské zprávy doložené žalobcem soudu i k jednání posudkové komise, zejm. ambulantní vyšetření MUDr. K. z FN v Jihlavě ze dne 13. 10. 2015. V posudkovém hodnocení PK MPSV uvedla, že se jedná o posuzovaného, jenž v roce 2013 utrpěl po pádu z výšky komplikovanou zlomenin levé holenní kosti a pravé česky, fraktury jsou řešeny osteosyntézou, hojení holenní kosti pakloubem. Po absolvování komplexní rehabilitace včetně balneace došlo ke zlepšení funkčního stavu a obnovení plné zatížitelnosti operované levé dolní končetiny. V oblasti pravé pately byla provedena v lednu 2014 extirpace cerkláže pro protetickou infekci. Pro bolesti pravé kyčle bylo na základě rentgenového vyšetření zjištěno, že žalobce trpí coxartrozou II. stupně, pohyb v pravé kyčli je omezen a bolestivý zejména do rotací a dukcí, flexe je omezena jen lehce, vlevo je možný pohyb bez omezení. Pro bolesti kloubů a páteře se léčí ve speciální ambulanci pro léčbu bolesti. Žalobce byl uznán v roce 2014 invalidní ve III. stupni po úrazu z roku 2013, krátce po provedené sanaci pseudoartrózy levého bérce (1. 10. 2014) na dobu doléčení. Podle kontrolních nálezů jsou zlomeniny zhojeny. Postupně se do popředí dostávají bolesti páteře a bolesti hlezna vlevo (st. po úrazu v roce 1996), kde je patrná na rentgenu posttraumatická artróza. Podle nových traumatologických nálezů z roku 2017 v oblasti levého bérce zjištěna fistulka, což bylo залéčeno antibiotiky a bylo doporučeno vyjmutí dlahy. PK MPSV hodnotila doložená postižení jako lékař žalované, tzn. zdůraznila dlouhodobé potíže nesouvisející s úrazem z roku 2013. Protože žalobce byl uznán invalidním ve III. stupni v souvislosti s úrazem z roku 2013 PK MPSV hodnotila odlišně od lékaře žalované a hodnotila následky po úrazu. Podle jejího názoru nejde o středně těžké ani těžké postižení funkce dolní končetiny se značnou deformitou bérce nebo stehna, svalové atrofie značné nebo podstatné omezení funkce končetiny. Pokud by PK MPSV hodnotila jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu onemocnění páteře, jednalo by se o lehké funkční postižení zpravidla s postižením více úseků páteře, polytopní blokády s omezením pohyblivosti, svalové dysbalance, porucha statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění s recidivujícím lehkým kořenovým nálezem, bez známek poškození nervu, některé aktivity vykonávány s obtížemi. Ztuhnutí nebo omezení pohybu v hlezenních kloubech nesnižuje podstatněji pokles pracovní schopnosti, jakož ani ostatní zdravotní postižení uvedená v diagnostickém souhrnu. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu vydání napadeného rozhodnutí je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddílu B, položka 13a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity s poklesem pracovní schopnosti v míře 15 %. Na rozdíl od lékaře OSSZ v Jihlavě zvolila PK MPSV horní hranici daného pásma, a to s ohledem na ostatní onemocnění a předchozí vykonávané výdělečné činnosti. Pro zvýšení míry poklesu podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity PK MPSV neshledala jiné závažné důvody. Zdravotní stav byl podle názoru PK MPSV posouzen objektivně na základě veškerých

dostupných lékařských nálezů, a to k datu vydání napadeného rozhodnutí. Datum zániku invalidity PK MPSV stanovila dnem 18. 5. 2015.

Ze správního spisu vyplývá, že žalobce utrpěl úraz pádem ze střechy dne 7. 11. 2013, v důsledku něhož a dalších souběžných postižení kyčelních a hlezenních kloubů se pohybuje o dvou francouzských holích. Ve spisu OSSZ v Jihlavě je založena i dokumentace k přiznání invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně, kde bylo jako den vzniku invalidity stanoveno datum 9. 7. 2014, a to na základě posudku OSSZ v Jihlavě ze dne 15. 12. 2014. V tomto posudku je uvedeno v posudkovém hodnocení, že *„aktuální zdravotní stav posuzovaného výrazně omezuje jeho pracovní potenciál a odpovídá těžkému pohybovému postižení podle položky 14b kapitoly V. oddílu B, s poklesem pracovní schopnosti 70 % S ohledem na dosavadní příznivý průběh rehabilitační péče na funkční stav posuzovaného byl přiznán III. stupeň invalidity s půlroční dobou trvání.“*

Napadené rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy II, dílu 1 s. ř. s., v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (ex offio), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného správního orgánu.

Při jednání nařízeném dne 29. 5. 2017, které se konalo v omluvené nepřítomnosti žalobce, krajský soud shrnul stručně obsah soudního a správního spisu. Dále provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 22. 3. 2017, přičemž dal příležitost přítomné zástupkyni žalované k vyjádření k provedení dokazování. Krajský soud poté ukončil provádění dokazování s tím, že žalobce se měl možnost k posudku PK MPSV písemně vyjádřit, nicméně nevzněl žádné výhrady k posudkovému hodnocení. Poté krajský soud vyzval k přednesení konečného návrhu ve věci a přikročil k rozhodnutí ve věci samé.

Žaloba není důvodná.

Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.

Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové

komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).

Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitosti posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. V případě, že se jedná o odnímání pobírané dávky důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem nebo obdobně také přiznání nižšího stupně invalidity, je posudková komise MPSV ČR povinna přesvědčivě odůvodnit, v čem spočívá zlepšení nebo stabilizace zdravotního stavu pojištěnce při porovnání s obdobím, kdy odnímaná dávka byla přiznána, případně zda odnímaná dávka nebyla přiznána na základě posudkového omylu (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 3 Ads 45/2008-46, přístupný na www.nssoud.cz).

Krajský soud v předmětné věci vycházel ze skutkového stavu zjišťovaného k datu vydání napadeného rozhodnutí, který byl doplněn dokazováním v řízení před soudem. Krajský soud si nemohl nepovšimnout odlišnosti v kvalifikaci předmětné rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu mezi lékařem žalované a posudkem PK MPSV v Brně. Zatímco lékař žalované hodnotil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu podle kapitoly XIII, odd. E, položka 1 písm. b) přílohy k vyhl. o posuzování invalidity, tedy jako bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének – s lehkým funkčním postižením zpravidla více úseků páteře, polytopní blokády s omezením pohyblivosti, obč. projevy kořenového dráždění s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervu, některé aktivity jsou vykonávány s obtížemi s 20 % mírou poklesu pracovní schopnosti, kterou ještě dále za pomoci § 3 této vyhlášky zvýšil o 10 %, ubírala se posudková úvaha PK MPSV jiným směrem a rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla hodnocena podle kapitoly XV., oddílu B položky 13a s mírou poklesu pracovní schopnosti pouze 15 %. PK MPSV tedy spatřuje rozhodující příčinu nikoliv v bolestivém syndromu páteře z roku 2013, nýbrž postižení končetin o úrazu, funkční postižení po zlomeninách kostí dolní končetiny, lehké postižení

s omezením funkce končetin pro delší chůzi a stání. PK MPSV se tímto hodnocením sice odchýlila od názoru lékaře žalované, nicméně hodnotila zdravotní stav žalobce obdobnými měřítky jako OSSZ v Jihlavě, která hodnotila pokles pracovní schopnosti v rámci kapitoly XV., oddílu B položky 13a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity.

Krajský soud ze srovnání uvedených posudkových hodnocení dovozuje, že zdravotní stav žalobce lze nepochybně hodnotit vícero možnými způsoby a rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu může být rovněž subsumována pod přílohu k vyhlášce o posuzování invalidity různým způsobem. Totéž připouští i PK MPSV v citovaném posudku, kde výslovně uvádí alternativní hodnocení zdravotního stavu žalobce v případě, že by považovala postižení páteře za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého stavu žalobce. V tomto případě by se opět jednalo o lehké funkční postižení. Krajský soud tedy neměl důvod pochybovat o tom, že i při možné pluralitě pohledů na rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce se u žalobce podle žádného z citovaných posudků nejednalo k datu vydání napadeného rozhodnutí o stav, který by splňoval podmínky uznání alespoň prvního stupně invalidity (tzn. alespoň 35 % pokles pracovní schopnosti). Podstatné je také to, že orgány lékařské posudkové služby se shodly na datu zániku invalidity, které bylo stanoveno dnem 18. 5. 2015, tzn. dnem posouzení lékařem OSSZ v Jihlavě. V souhrnu tedy považuje krajský soud posudek PK MPSV za úplné a přesvědčivé posouzení otázky invalidity žalobce, kdy samotný závěr o tom, že žalobce nebyl již k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní, vyplývá ze všech posudkových hodnocení provedených v tomto řízení.

Ve vztahu k žalobním námitkám PK MPSV zdůvodnila, že se u žalobce nejedná o postižení nervu, k němuž podle jeho názoru mělo dojít v důsledku operace pánevního štěpu. Žalobcem doložená ambulantní zpráva MUDr. P. K. ze dne 13. 10. 2015 z Nemocnice Jihlava byla hodnocena jako jeden z podkladů posudku PK MPSV. Pokud se tento lékař v předmětné zprávě vyjadřuje k otázce posudkového hodnocení invalidity, jde o vyjádření, k němuž není odborný lékař kompetentní. PK MPSV se rovněž vypořádala s povinností zdůvodnit, proč již zdravotní stav nenaplnňuje kritéria invalidity. Krajský soud shledal, že PK MPSV dovodila stabilizaci zdravotního stavu po úrazu v roce 2013 s tím, že zlomeniny jsou již zhojeny. Ztuhnutí nebo omezení pohybu v hlezenních kloubech, kterými žalobce mj. zdůvodňoval obtíže s pohybem a nutnost chůze o dvou francouzských holích, podle názoru PK MPSV nesnižují podstatně pokles pracovní schopnosti, jakož ani ostatní zdravotní postižení uvedená v diagnostickém souhrnu. Je třeba poukázat i na posudek OSSZ v Jihlavě ze dne 15. 12. 2014, jímž byl žalobce původně uznán invalidní ve III. stupni, neboť z tohoto posudku jednoznačně vyplývá, že se očekává zásadní zlepšení zdravotního stavu a invalidita je uznána na překlenovací období cca půl roku. Za této situace krajský soud shledal, že zánik invalidity je u žalobce racionálně a logicky zdůvodněn, jakkoliv posudkové hodnocení je v tomto ohledu poměrně stručné.

Pokud v budoucnu dojde k dalšímu zhoršování zdravotního stavu, je na místě, aby na ně žalobce reagoval podáním nové žádosti invalidní důchod [§ 56 odst. 1 písm. d) ZDP], na základě níž by byla otázka invalidity nově lékařsky posouzena. Ovšem k datu vydání napadeného rozhodnutí má krajský soud za to, že vývojové tendence zdravotního stavu žalobce byly posudkově dostatečně zhodnoceny a posudkové závěry zdůvodněny.

Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud žalobu zamítl, jak je ve výroku I. uvedeno.

O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované nelze náhradu nákladů řízení přiznat ve smyslu § 60 odst. 2 s. ř. s. (výrok II. tohoto rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. května 2017

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová